

Hekimoğlu İsmail

müslüman
ve para

TİMAS
E

İ
S
L
A
M
A
R
K
A
P
I
S
I
M
L
A
R
I

MÜSLÜMAN VE PARA

Hekimoğlu İsmail

Birinci Kısım

Kur'an-ı Kerim

Kâinata nizam veren Allah, insanın nizamsız kalmaması için Kur'an-ı Kerimi göndermiştir.

Kâinat nizamı devam ettikçe, İslâmiyet de devam edecektir.

Kur'an, yeryüzü sarayının nizamnamesidir.

Cennet gibi dünyayı, cehenneme çevirmemenin tek çaresi...

Rahman ve Rahim olan Allah, dünya ve ahiretimizi cennet etmemiz için Kur'an-ı Kerim'i göndermiştir.

Kur'an'ı ve Peygamberi gönderen Allah, insana öyle bir akıl vermiş ki ikisini de anlayalım diye. Demek ki, aklın en mühim vazifesi İslâmiyeti anlamaktır. Kur'an'ın ilk tefsiri, hadis-i şeriflerdir.

Zamanı yaratan Allah, her asra, her zamana ve her insana hitap edecek bir kitap göndermiş; o, Kur'an'dır.

Erişilmez sanat eseri olan insanın tarifnamesi yine Kur'an!

Kâinat denilen kitab-ı kebirin tercümesi ve izahı...

İslâm âleminin güneşi...

İnsanların mürebbsi...

Ve uhrevi âlemin de haritası yine Kur'an!

O, hem Kelâmullah hem Rabbani iltifat hem Subhani mektubat hem de Esmâ-ül Hüsna'nın keşşafıdır.

Kur'an, yeryüzü mektebinin tek kitabı. Bu mektebin baş muallimi Resul-i Ekrem, İslâm alimlerinin bütünü öğretim üyesi ve Müslümanlar, beşikten mezara kadar talebe. Kâinat da laboratuvardır.

Kur'an-ı Kerim hem şeriat hem dua hem hikmet hem zikir ve hem de emirdir.

O, öyle bir bahçedir ki, herkes eli yetiştiği kadar meyve toplar, hiç kimse eli boş dönmez.

O bahçenin gölgesinde herkes, bid'at ve dalalet ateşinden kendini koruyabilir.

O bahçede cehennemın ateşi yoktur.

O bahçenin herbir hikmeti, bir Tûba çekirdeği hükmündedir, iman şeklinde gönüllere girer, orada cennet âlemi tecelli eder.

Kur'an, ilahi kelim, ilahi ferman ve ilahi hitaptır. Herkes bu hitaba muhataptır. Bu hitaba muhatap olan, cehaletten ilime, ihtilafıtan ittifaka, beceriksizlikten başarıya ulaşır.

Enbiyaların, evliyaların ve ulemanın hayatı isbat etmiş ki Kur'an, insana maddi ve manevi âlemde en yüce makam verip terakki ve tekamülde en ileri noktalara götürür.

Nasıl ki Kur'an, insanlık tarihi boyunca gönderilen bütün Kitapların ve Sühufaların baş tacı ise, Ekmel Peygamber Hazreti Muhammed de Hatem-ül enbiyadır. Bunun için Sühufların, Tevrat'ın, İncil'in aslını okumak isteyen Kur'an'a baksın. Adem aleyhisselamdandan beri her kavme gönderilen Peygamberleri anlamak isteyen Sıyer-i Nebi'yi okusun, İki Cihan Serverini anlasın.

Bütün kitaplar, Kur'an'ın şerhi, bütün Peygamberler Hazret-i Muhammed'in^(sav) ümmetidir.

Kitaplar Kur'ana, insanlar İki Cihan Serveri'ne, gölge ve vekil olmamalı, ayna olmalı.

Kur'an, insanlık tarihinde ezberlenen tek kitap!.

Raflardan kaldırılrsa, gönüllere yerleşen ilahi kitap!..

Düşmanlarının çokluğuna rağmen gündüze güneş, geceye mehtap!.

Böylece hakla batılı açıkca gösteren bir Nur. Beynimize ilim, kalbimize iman ve hayatımıza huzur.

Tefsirler ve mealler, ayetleri anlatmaktan uzaktır. Onlar, "Âyet" denilen "ilim sarayı"nın kapısını açar, o sarayda dolaşmak Mü'minin hakkı. Mesela, Besmelenin meali; "Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarım." şeklindedir. Fakat Rahman ve Rahim sıfatlarını anlamak için, rahm-i maderdeki çocuğa, topraktaki köklere, denizdeki balıklara, gökteki yıldızlara bakmalı. Bunların bütünü yaratan ve koruyan Allah, senin de hakimindir, seni de koruyacaktır. Öyle ise İslâmiyeti yaşamaktan korku gelmesin, hizmete mani olmasın. Çiçekleri koruyan Allah, mü'mini de koruyacaktır. Yeter ki, her şeyin Allah'a itaat ettiği gibi, sen de itaat et!. İşte her bir üyet, ilmin ve kemalatin altın anahtarıdır. Bu anahtar, insanın eline verilmiştir. İnsan isterse bu hikmet, marifet ve ibadet beldesinde dolaşabilir.

Milattan evvelki filozoflara kulak verip, Arşimet kanununun hükmünü kabul eden şahıs, İslâmiyeti Ortaçağa mahkum etmek isterse, maslahat-ı beşer kanuniyle mahkum edilmiştir.

Çünkü Kur'an "şeriat-ı garra" iken; kâinat "şeriat-ı fitri"dir, şeriat-ı kevnidir. Bunların ikisi bir bütündür. İkisi de Allah'ındır.

Şeriat-ı fitriye "tabiat kanunları" deyip, şeriat-ı garraya düşman olan, dalalet derelerinde "insaniyet" aramaktadır.

Çilelerimizin sebebi budur.

Kapitalizm ve sosyalizm gibi rejimler merhametsiz insanlar yetiştirmektedir. Halbuki Rahman ve Rahim olan Allah, kullarının

merhametli olmasını emreder, zekatla namaz çok yerde aynı ayette zikredilir. Bunun için zekatını vermeyen her zengin kapitalisttir.

Muhtaçlar hakkında 42 ayet vardır. Maun Suresi, “Dini yalan sayanı gördün mü?” diye başlar ve onların sıfatlarını anlatır: “Onlar yoksulu doyurmazlar, miskini iterler...”

“Gökte ve yerde ne varsa, hepsi Allah’ındır” En’am 12. “Hepsi sizin için yaratıldı.” Bakara 29. “Allah mülkü istediğine verir, istediğinden de alır.” Âl-i İmran 26.

“Arza, benim salih kullarım hakim olacaktır.” Enbiya 105.

“Elbette mallarınızla, canlarınızla imtihan olacaksınız.” Âl-i İmran 186.

Beş şeyi korumak farzdır: Din, akıl, nesil, mal ve can. Bunları korurken ölen, şehid olur.

Ticaretle, ölçüyle, tartıyla... Kira işiyle, şahitlikle ilgili ayetler vardır. İslâmiyet, Müslümanın hayatını kuşatır: İslâmiyetin müdahale etmediği bir konu veya hal bulunmadığı gibi, Müslümanın da arayacağı her fetva, İslâmiyette vardır.

Müslüman, Kur’an’ı yaşamalı, ona bakan ayetleri okumalı; ayetleri okuyan da bunların tatbikatını Müslümanlarda görmeli.

Eğer Müslümanlar İslâmiyeti yaşamazsa, yaşanan batıl hayat tarzlarından birine tabi olurlar. İnandığı gibi yaşamayan, yaşadığı gibi inanmaya başlar.

Ciltlerle hadisler, sonra fıkhi kitaplar, bunların içinde muamelata ve iktisada ait eserler, ayetlerin küllî manalarından zuhur eden hükümlerdir. İslâm iktisadına dair bir şey okuyan, Kur’an’ın ilim hazinelerinde dolaştığını bilmelidir. Kur’an’a tabi olan Allah’a ve Resulüne itaat etmektedir.

Hazreti Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)

Kâinata nizam veren, bu nizamını asırlardır devam ettiren Allah, insanları nizamsız ve başıboş bırakmazdı. Bunun için ilk insan, aynı zamanda ilk Peygamberdi.

Adem aleyhisselamdan sonra, her kavme bir Peygamber gönderilmiştir amma Hazreti Muhammed aleyhisselam, Ekmel Peygamber, Ahir Zaman Nebisi, İki Cihan Serveri'dir. Bunun için O, bütün insanlara hitap eder. Böylece iki ümmet ortaya çıkmıştır: Ümmet-i icabet, ümmet-i davet.

Müslümanlar ümmet-i icabet, diğerleri ise ümmet-i davettir yani davet edilme makamındadırlar.

Davet için tebliğ gerektir. Tebliğ de iki türlü olur: Dil ile ve hal ile. Hal ile yapılan tebliğ, dil ile yapılanlardan daha tesirlidir. Eğer Müslümanlar, İslâmiyeti fiilen yaşasalar, herkes İslâmiyeti sevecek ve beğenecektir.

Mademki Kur'an, Kelamullah'tır, öyle ise her şeye gücü yeten Allah, kullarından birini seçip, O'na hitap edecektir ki, işte O, Hazreti Muhammed^(sav)'dir.

Beşer planında Kur'an'ı en iyi anlayan, en iyi yaşayan ve en iyi anlatan yine O. Bu haliyle, beşeriyetin muallimi, mürebbisi ve rehberidir.

Yeryüzü sarayının teşrifatçısı yine O!

İnsanların kötü alışkanlıklardan kurtulup, en güzel hayatı yaşayabilmesi için, her türlü çileye katlanmış, hiç kimseden bir şey istememiştir.

Zengin olma imkanı varken, Sahabe gibi yemiş içmiş, onlar gibi giymiş ve onlar gibi gezmiş. Saraylar, tahtlar istememiş. Allah rızasını en büyük mükafat bilip, herkese bunu anlatmış. Dolayısı ile her Mü'mini, Esmâ-ül Hüsna'yla, İslâmiyetle irtibatlamış. Herkes Allah'a

asker olmuş, kendini huzur-u İlahide bilip, O'na itaat etmiş, O'nun rızasına talip olmuş. Böylece yeryüzü bir kışlaya dönmüş, Müslüman nerede olursa olsun Allah'ın askeri gibi hareket etmiş. Başarılarının bütünü bu imana bağlıdır.

İkra Suresi'nin inzal buyurulduğu sırada, yeryüzünde Müslüman bir kişi idi, İslâm toprakları O'nun mübarek ayaklarının bastığı yer kadardı. Bizans İmparatorluğu, Persler ve Müşrikler, kısacası bütün dünya, o bir kişiye düşmandı. Fakat ilkbaharın fırtınalarından, çamurundan yıldırımından ve şimşeklerinden çiçekleri koruyan Allah, Nebisini de korudu. O bir kişi, milyonlar oldu, devletler oldu, asırlara hükmetti ve dünyanın dört bucağına yayıldı. Çünkü İslâmiyet, Allah'ın dinidir. Allah'ın koruduğuna kim zarar verebilir?

“Müslümanların istikbali mazidedir.” sırrınca, her Müslüman Asr-ı Saadete dikkat etmelidir. Peygamberimiz zengin değildi, istediği zaman zengin olabilirdi. Fakat O, ümmetiyle bütünleşti. Bu bütünlük ekonomik hayatta kendini apaçık gösteriyordu. Böylece ümmet de O'nunla bütünleşmişti. Bedir Muharebesi'nin bir sebebi de düşman kervanını vurmak, düşmana zarar verip, Müslümanları iktisaden güçlendirmektir.

Yine Asr-ı Saadete bakıyoruz, topyekün kalkınma vardır. Eğer Sahabeden biri aç ise, İki Cihan Serveri de aç kalmış açlık acısını gidermek için kuşağının altına taş bağlamış. Topyekün kalkınma öylesine devam etmiş ki, bu kadar fakir Sahabe, Hazreti Ömer^(ra) devrinde zengin olmuş, zekat verecek fakir Müslüman bulunamayınca, zekat sandıkları kurmak zorunda kalmışlar.

Hazreti Muhammed^(sav) in iki ciheti vardır: Nübüvvet ve abdiyyet makamı.

Nübüvvet makamıyla mucizeler göstermiş, bu mucizeler kafirlerden bazısının Müslüman olmasına sebep olurken, Müslümanların da

imanını kuvvetlendirmiştir. Aynı zamanda mucizeler Nübüvvet makamının tastikidir. Peygamberin mucizesi vardır, mucizesi olmayan peygamber değildir.

Biz ümmet olarak onun mucizelerinden ibret alıp, ders alıp, imanımızı kuvvetlendiririz. Fakat mucize gösteremeyiz. Bir kısım veliler keramet gösterebilir.

Biz, Peygamberimizin yemesine, giymesine, hayat tarzına bakar, O'nun gibi yaşamaya gayret ederiz. Peygamberimizin söylediği, yaptığı ve tastik ettiği Sünnet-i seniyyedir. Neden aç kalmış, nasıl yemek yemiş, savaşa nasıl gitmiş? Yaralanmış, suikasta uğramış, büyü yapmışlar. Sonra hanımıyla nasıl geçinmiş, ahlâkı nasılmış, Sahabeyle nasıl konuşur, yetime, yoksula nasıl muamele edermiş?.. İşte biz, bunlara dikkat eder, bu hususları yerine getirmeye gayret ederiz.

Peygamberimiz ne söylemiş, ne yapmışsa hepsi güzeldir, hepsi iyidir. Biz onların bütünü yapamıyorsak, acziyetimizden ve çevremizin bizi günaha çekmesindedir.

İslâmiyeti yaşadığımız kadar sevakar, yaşamadığımız kadar da günahkarız. Günahlarımız terrakki ve tekamülümüze mani olabilir. Eğer ecnebilerin terakkisini sorarsan, onlar Şeriat-ı fitri ile kalkınırken, Türkiye'de Şeriat münakaşaları yapılmaktadır.

Mevzu ile ilgili birkaç hadis nakledelim:

İşini güzel yapan, sanatına ve hareketlerine dikkat eden kimseyi Cenab-ı Hak sever.

İbadet 70 kısımdır, en üstündeki helâl kazançtır.

Helâl rızık aramak her Müslümana farzdır.

Emin olan kimsenin, rızık bol olur.

Her biriniz değişik işten rızıkınızı temin edersiniz, işiniz bozulmadıkça, onu değiştirmeyin.

Müslüman, Müslümanın elinden, dilinden zarar görmez, birbirlerinin mallarına ve canlarına zarar vermezler.

(Buraya kadarki hadisler Mehmed Arif'in 1961 de neşredilen Binbir Hadis isimli eserinden alınmıştır.)

Abdullah İbni Amr İbni As^(ra), rivayet ediyor ki: “Nebi sallallahu aleyhi vesellem taşkınca hareketler yapmazdı, içimizde en iyi huylu, en hayırlı O idi.

Aişe^(ra) da “Peygamberimiz daima iyiliği ve kolaylığı tavsiye buyurdu. Kolaylık günaha sebep oluyorsa Peygamberimiz ondan uzak durdu, hak ve adaleti yerine getirmeye çalışırdı.” der.

Ebu Bekir^(ra) dan rivayet edilmiştir ki, Peygamberimiz üç büyük günahı şöyle saymıştır: Allah’a şirk koşmak, anaya, babaya eza, cefa ve yalancı şahitlik.

Numan İbni Beşir^(ra) rivayet ediyor: “Helâl ve haram olan şeyler bellidir, bunların arasında şüpheli şeyler vardır. Kim kendisince günah bildiği şeyi terk ederse haramlardan uzaklaşmıştır, kim de günaha yaklaşırsa koruluğa yaklaşmıştır. Çoban, koyunlarını koru etrafında otlatırsa, çok geçmeden koyunlar koruluğa girebilir.”

Ebu Hureyre^(ra) dan rivayet: “Öyle bir devir gelecek ki insanlar, helâlden mı, haramdan mı kazandığına hiç bakmaz ve aldırmaz.”

Enes ibni Malik, Resulü Ekreme sormuş:

– Ya Resulullah, dualarımın kabul olmasını dilerim, bunun yolunu gösterir misin?

Buyurdular:

– Ey Enes, helâl kazan ki duaların kabul olsun. Zira kişi ağzına haram lokma götürürse 40 gün duası kabul olmaz.

Cabir İbni Abdullah rivayet etmiştir: “Satarken, alırken, borcu-

nuzu tahsil ederken ve borcunuzu öderken cömertce davranın, kolaylık gösterin ki Allah rahmet etsin.”

“Ashabım, zan ve itham etmekten sakının, bunlarda yalan çok olur. Birbirinizin eksikliklerini görmemeye, iştmemeye çalışın, hususi ve mahrem hayatı araştırmayın. Haset ve düşmanlık etmeyin, küsmeyin, ey Allah’ın kulları birbirinize kardeş olun.” (Ebu Hureyre^(ra))

“Her kim Müslümanın malını almak için yalan yere yemin ederse, kıyamet günü Allah’ın gazabına uğrar.” (Abdullah İbni Mesud)

“İslâm dininde aldatmak yoktur.” (İbni Ömer^(ra))

“Sözü, muamelesi doğru olan, kendisine emniyet edilen tüccar, Peygamberlerle, sıddıklarla ve şehitlerle beraber olacaktır.”

“Helâl kazanç için çabalamak, savaşmak kadar sevap getirir.”

“Kim, hangi meşru işten rızıklandıysa, ona yapışsın, mesleğini sevsin.” (Son üç hadis Hasan Basri Çantay’ın 40 Hadis kitabından alınmıştır.)

Resulullah buyuruyor: “Uhud Dağı benim için altın olsa, ondan bir dinar alıp, üç günden fazla yanımda tutmam. Bir dinar alsam, onu da borcumu ödemek için almış olurum.” (Ebu Zer^(ra))

“Bir kısım zenginlerin sevabı azdır. Eğer mallarını hayır işlerinde sarf eder ve fakirlere verirlerse sevapları artar. Böyle kimselerin de sayısı çok az.” (Ebu Zer^(ra))

Hazreti Aişe^(ra) soruyor:

– Ya Resulullah, borçtan Allah’a sığındığınız kadar, hiçbir şeyden istiaze etmediniz, sebebi nedir?

Buyurdular:

– Borçlu kimse, şimdiye kadar borcunu ödeyememenin bahanelerini ileri sürer, yalan söyler. Sonra yarın öbürgün ödeyeceğim der, vaadinde, sözünde durmaz.

Ebu Hureyre^(ra) buyuruyor ki: “Peygamberimiz şu 7 şeyden çekin-

memizi emir buyurdular:

1. Allah'a şirk koşmak
2. Büyü yapmak
3. Cinayet işlemek
4. Faizle kazanç sağlamak
5. Yetim malı yemek
6. Savaştan kaçmak
7. Namuslu kadına zina iftirasında bulunmak.”

Resulullah şöyle dua etmemizi emretmiştir: “Allah’ım, tembellikten, bunaklık derecesinde ihtiyarlıktan, günah işlemekten, korkaklıktan, kabir sualinden, kabir azabından, cehennem ateşinden, zenginlikle şımarmaktan, yoksullukla sefalete düşmekten sana sığınırım.” (Hazreti Aişe^(ra))

Peygamberimiz sallallahu aleyhi vesellem, beden en dar-ül bekaya intikal etmiştir; fakat Sünnet-i seniyyesiyle, Müslümanların dünya hayatını tanzim ediyor. Sanki yeryüzü bir mescid, Kabe mihrap, Resuli Ekrem de imam. Bütün Müslümanlar da saf saf onun arkasında namaz kılıyor.

Yeryüzünde her an beş vakit namaz kınıyor, kâinat cami-i kebirinden, dünya kocaman başıyla ve milyonlarca ağzıyla “Allah-u Ekber” deyip tekbir getiriyor.

Ey Müslüman, mademki yeryüzü bir mescittir, öyle ise mescitte, içki, kumar, yalan, hile olmaz. Bunun için çarşısı pazarı Müslüman etmek zorundayız.

Mademki yeryüzü bir mekteptir, Müslümanın cahili, bilgisizi olmaz. Başta fıkıh olmak üzere İslâmi bilgiler bütün Müslümanlara farzdır.

Asr-ı Saadet

Peygamberimiz, Erkam (radiyallahü anh)'ın evinde Sahabeye ders vermeye başlamıştı. Fakat hiç bir zaman Bizans İmparatorluğu'ndan veya onların yazdığı kitaplardan bahsetmedi. Pers imparatorluğu'nu ve onların medeniyetini dile getirmedi. Müşrikler imparatorluğu'nu nazara vermedi. Her zaman ayetleri okudu, manasını açıkladı, İslâmla şereflenenlerin mükemmel Müslüman olmalarını temine çalıştı. Böylece Hülafa-i raşidin, Aşare-i mübeşşere ortaya çıktı.

Dört halifenin tahsili ve yabancı kültürü yoktu. Amma dünyanın en güçlü devlet adamları arasında yer aldılar, bir imparatorluk idare ettiler. Çünkü onlar İslâmiyeti biliyordu.

Asr-ı Saadet Müslümanları bir bütündü. Manada ve maddede kardeşti. Hepsi bir millet ve bir devletti. Hepsi küfrün karşısında idi. Hepsinin ortak yanı günahlardan kaçmak ve sevapları yerine getirmektir. Ticari hayatta bu hal görünüyor, birbirini dolandıran, birbirini kandıran, birbirinin parasını yiyen bulunmuyordu. Bunlar da en azından sünnettir.

İslâmiyet sonsuz günah işleyen müşrikleri, sonsuz gûnahtan vazgeçirip, sonsuz sevaba sevk eden bir dindir. Gûnahtan kaçan insanların arasında İslâm iktisadı daha kolay yaşanır.

Asr-ı saadette ganimet, fey, cizye gibi vergiler Müslümanların iktisadi hayatını düzeltirken, zekat, sadaka, fitr gibi mali ibadetlerle, bu yıl fakir olan Müslüman, gelecek sene zengin duruma gelip, o da zekat veriyordu.

Tüccarlar arasında kurulan yardımlaşma sandıkları, iflası önlerken, çeşitli İslâmi şirketlerle bir çok Sahabe ticaret yapıyordu. Mesela Ebu Derda^(ra), parasını bir Sahabeye verip, "Sen bunu çalıştır, ben kendimi ibadete vereceğim." demiş, gerçekten de fakih Sahabelerden olmuştur.¹

1 Asr-ı Saadet Ebu Derda bahsi.

Sahabeler ziraat ve sanayi de ileri gitmiş dünyanın süper gücü haline gelmişlerdi. En iyi kılıç, gürz, zırh Sahabede... En besili atlar ve develer onlarda... Onlar en güzel şekilde eğitilmiş ve aralarında en güzel itaat sistemi kurulmuştu.

Hazreti Ömer ile Hazreti Ebu Derda birbirlerine sarılıp “servet biriktiren Sahabeler için” göz yaşları dökmüşlerdi. Sanki taa o zamandan zenginlerle fakirler arasındaki ihtilafı görüp, kapitalizm ve komünizm fitnesi için ağlamışlardı.

Bugünkü Müslümanlar, Resulullah'ın fakir yaşamasındaki sırrı anlamalı: Para kazananlar, İslâmiyet yolunda harcamasını bilmeli. Hayırda israf yoktur. Zengin de olsak halk gibi yaşamaya dikkat etmeli. Aksi halde, kapitalistler gibi yaşamamanın sonu, anarşizmdir.

İmamlar

İmam: Öne geçen, delil, rehber manasına gelir. Bugün imam denince camiler hatırlanır. Öyle ise, camiler oldukça imam da olacaktır. Camiler, cemaatin toplandığı yerdir. Cemaat ise, Allah'ın “kardeş” olarak ilan ettiği mü'minlerden teşekkül eder. Böylece iki türlü kardeş vardır: Kan kardeşi, din kardeşi. Kan kardeşi, miras gibi şeylerde söz konusu olurken, din kardeşi İslâmi hayatın bütününde yer alır. Din kardeşine kan kardeşinden daha fazla sahip çıkmayan Müslümanlar cemaat olamaz.

Öyle ise cemaati şöyle tarif edebiliriz: Birbirinin saadetiyle mesut olan, birbirinin kederiyle kederlenip derman arayan Müslümanlar topluluğuna “cemaat” denir.

İşte bu cemaat, namaz kılmak üzere camilerde toplanır. Ve camilerde de İMAM vardır.

Aslında namaz, İslâmi hayatın bir tatbikatıdır. Safları sık tutmak, imama uymak, kıyam, rüku, sücut, hepsi hayatta vardır.

“Safları sık tutun, aranızda şeytan girmesin”. Dikkat edilirse o anda şeytanın girip yapacağı bir şey yok. Öyle ise ticari, ictimai hayatta ey Müslümanlar, birbirinizle iyi irtibat kurun ki aranızda şeytan girmesin, demektir. İslâmî olmayan her şey şeytanidir.

Camide imama uyduğunuz gibi, hayatın her safhasında uyacağınız bir imam olsun. Ona danışın, onun kontrolünde olun. Yaptığınız işin İslâm’a uyup uymadığını bilin.

Kıyam edip, ayağa kalkıp, isyan edeceğiniz şeyler de vardır. Mesela dininizi, malınızı, canınızı, neslinizi ve aklınızı korumak için kıyam edin.

Müslümanlar karşısında tevazuunuzu takının. Hatta sücud eder gibi, toprak olun. Yani toprak gibi mütevazi, toprak kadar verimli olun demektir.

Farz namazdan sonra nasıl cami içinde dağılıp sünneti kılıyorsak, imamdan uzak kaldığımızda, kendi kendimize imam olmayı bilelim. Organlarımız cemaat, biz de imam olup, onlara namaz kıldıralım. Yani her organımızı, tek tek İslâm’a tâbi edelim.

Böylece çarşı pazar da camilere benzesin. Hatta daha ileri gidip, yeryüzünü, hatta kâinatı cami bilip mahlukatla beraber cemaat-ı kübra olalım.

Böylece İMAM kelimesi halife, sultan, hakim isim ve sıfatları gibi devam etsin, İmam-ı Ali^(ra) ve İmam-ı Azam gibi.

Müctehidler

Tevbe Suresinin 122. ayetinde “Kavmini uyarmak için her topluluktan bir taifenin dini iyi öğrenmesi”nden bahsediliyor. Nisa Suresi 59. ayette ise, ihtilafa düşüldüğünde Kur’an’a, Sünnete ve ulul emre müracaat edilmesi istenmektedir.

Peygamberimiz Hazreti Muhammed^(sav) Muaz bin Cebel^(ra) e soruyor:

– Ne ile hükmedeceksin?

O da şöyle cevap veriyor:

– Kur’an’la, Sünnet’le ve reyimle içtihad ederim.

Bu cevap Peygamberimizi memnun etmiş.

Ayetler, hadisler ve Sahabenin hayatında görülen bir kısım haller gösteriyor ki içtihad vardır.

İçtihad: Hadisenin sarih hükmü varsa buna uymak gerekir, yoksa hak olan hüküm aranır ve bulunur ki buna “ıçtihad” denir.

İçtihad yapana da müctehid denmektedir.

Müctehidin çok iyi Arapça bilmesi gerektiği gibi, tefsir, hadis siyer ve benzeri ilimler üzerinde alim olması da zaruridir.

İşte İslâm iktisadı hakkında çalışmalar yaparken, içtihadlara bol bol bakılmalıdır. İçtihad kapısı her zaman açıktır fakat müctehid olacak kadar İslâmiyeti iyi bilen yok ve mevcut şartlar da öğrenmeye müsait değildir.

Müctehidin içtihadı, icma-i ümmet tastikine mazhar olursa, umuma teşmil edilebilir. Aksi takdirde ferd kendi dünyasında kalmaya mahkûmdur.

Müceddidler

Müceddid yenileyici manasına gelir. Her asırda bir mücedditin geleceği hadisle sabittir.

Müceddit, bulunduğu asra bir baş tabip gibi çıkar, hastalığı teşhis eder. Gazalî’ye göre hastalık “felsefe” dir, Bediüzzüman Said Nursi’ye göre zaaf-ı imandır.

Mücedditler, hasta olan kavmi manen tedavi ederler. Onların eserleri reçete hükmünde olduğu için, eserlerini hasta kavmin dili ile yazarlar.

“Amel-i salih”in çeşitli tarifleri vardır. Bize göre: Unutulan bir sünnetin ihyasıdır.

İşte müceddit, bir yandan unutulan sünnetlerin ihyasına çalışırken, öte yanda hangi ayeti ve hadisi nasıl anlayacağımızı izah eder. Bir bakıma cevapsız kalmış sorulara ikna edici cevaplar verir.

Günümüz Müslümanları, İslâm iktisadından haberleri yokmuş gibi yaşadıklarına göre, İslâm iktisadının tatbiki, hem amel-i salih hem de bir sürü yanlış düzeltmektir. Bunun için sevabı çoktur.

Eğer dense asrımızın mücedditi tahkiki imanı temin için çalışmıştır... Biz de deriz ki imanın kuvveti ibadetlerden anlaşılır. Bir Müslümanın yediği, içtiği, giydiği haram olursa, onun ibadetleri nasıl kabul olabilir.

İslâmiyet, zahire bakıp hükmedeceğinden, Müslümanca yaşamayan insanın imanı hakkında hüsn-ü şehadette bulunamayız. Aleyhinde bir şey demeye de memur ve mecbur değiliz.

İslâm Tarihi

Siyer âlimleri veya tarihçiler, İslâm tarihinin iyi anlaşılması için “cahiliye devri”ni anlatıp, ondan sonra İslâm tarihine geçerler. Fakat bugün cahiliyet devrini anlatmaya gerek yoktur, çünkü cahiliyet devrini aratmayacak haller etrafımızda çoktur.

Peygamberimiz olmaz işleri OLUR hale getirirken, insanları ahlâksızlık bataklığından kurtarıp, onları en ulvi ahlâka sahip ediyor, böylece Müslümanların dünya ve ahireti cennet oluyordu.

Kur’an ise, her ayetiyle insanlara tesir edip, cahili âlim, eşkiyayı mürid, şeriri melek yapıyordu.

Her varlık Allah'ın bir mucizesi iken, Peygamberimizin her hali bir mucize gibi görünüyor, her ayet birer mucize...

İslâmı yaşayan Sahabenin hayatı mucizeye benzerken, onların teşkil ettiği millet (ümme) de yabancılara mucize gibi gözükiyordu.

Bu İslâmî hayatın içinde insanla alâkalı her şey vardı. Bunun en geniş kısmını da İslâm iktisadı tutuyordu.

Fertten devletlere kadar İslâmın kurtarıcı vasfı ortadadır. Tarih şahittir ki Müslümanlar ne zaman İslâma sarılmışsa ilerlemiş, üstün ve hâkim olmuşlar... Ne zaman da İslâmı yaşamamışlarsa, düşmanın ayağının altına düşmüşlerdi.

İslâm tarihinde devletler, İslâm'a istinat ederek, siyasî, idarî, maliye, askerî, adliye teşkilatları kurdukları gibi, kültür ve sanatta da çok ileri gitmişlerdir.

İctimai örf ve adetlerine bir çok bid'at karışmışsa da İslâm'ın haki-miyeti ve edebi her zaman gözükmiştir.

Peygamberimizin şahane devrinden sonra Hülafa-i raşidin ve onu takiben Emeviler Devri başlamıştı.

Emeviler Devleti'yle beraber Osmanlılara kadar 15 devlet ve yaklaşık 150 İslâm beyliği kurulmuş ki, Beni Hafs kabilesi iki yüz sene hüküm sürmüştür.

Bunların bütünü İslâm esaslarıyla hayatlarını sürdürmeye çalışmışlar, İslâm'dan ayrılınca felaketler sel gibi alıp onları götürmüş.

Emeviler, Abbasiler, Endülüsler, Selçuklular, Karahanlılar, Osmanlılar gibi İslâm devletlerinin ve beyliklerinin hepsinde çok parlak devirler de, çok kötü zamanlar da yaşanmıştır. Bunların sebebini araştırdığımızda karşımıza hep aynı sonuç çıkar: Ne zaman Müslümanlar İslâmiyeti yaşamış ise yücelmişler, ne zaman da İslâmı yaşamamışlarsa çökmüşler. Çünkü Rahman ve Rahim olan Allah, öyle

bir din göndermiş ki dünya ve ahiretimizi cennet edelim diye. Eğer dünya ve ahireti cehennem olan fertten, devlete kadar kimseler varsa, bunlar İslâmı gerçek manada yaşamıyorlar demektir.

İslâm'ın yaşandığı devirden iki misal verelim: Yıldırım Beyazıt devrinde Bulgaristan ve Yunanistan Osmanlı idaresine girmiş ve dört yüz sene ecdadımız onları idare etmiştir. Onlar bu gücü İslâm'dan almıştı. Şimdi İslâmı yaşamayan Müslümanlar, Bulgar'a, Yunan'a laf anlatamıyor, dolayısı ile oradaki Müslümanların derdine derman olunamıyor.

İkinci misalimiz de Osmanlı Devleti'nden. 1453 senesinde İstanbul'da Topkapı açıklarında, Maltepe düzlüklerinde Allah'a secde eden Fatih Sultan Mehmed ve onun ordusu ve o millet... Seccade den kalkıp barutu topa tatbik ediyor ve Bizans'ın surlarını dövüyordu. Gemileri karadan yürütüyor, Kasımpaşa deresinden havanlarla ateş edip, Haliç'te Bizans'ın kayıklarını batırıyordu.

Onlar seccade ile tezgâhı birleştirdiğinden, Namaz kılmayı nasıl ibadet biliyorduyduysa top yapmayı da ibadet sayıyorlardı.

Bugün biz, gemileri karadan yürütmeyi bırakalım Marmara'da batırıyoruz. Amerika'dan aldığımız havan toplarıyla nasıl ateş edileceğini öğrenmeye çalışıyoruz.

Tokat Kalesi'nde bir top gördüm, ecdadımızın yadigarıdır diye sağını solunu incelerken baktım ki 1860 senesinde Almanya Krupp fabrikasında yapılmış.

1453'te ecdadımız top yapıyor, 1860'ta topu Almanya'dan alıyoruz. Almanya'dan alınan top da, Fatih'in toplarından daha üstün değil.

Ne zaman ki seccadeyle tezgâh, mekteple medrese, okulla cami birbirinden ayrıldı ise, o zaman Müslümanlar param parça oldu ve düşmanın ayağının altına düştüler.

Yine tarih şahittir ki Müslümanlar pek çok devirde süpergüç olmuşlar, teknolojiye en ileriye gitmişler. Bugün Avrupa’da iyilik, güzellik ve başarı adına ne varsa, hepsinin tabanında İslâmî gayretler ve ibretler vardır.

Avrupa, her şeyi bizden aldığını söylemeyebilir fakat biz malımızı tanıyız ve diyebiliriz ki “Fazilet adına ne varsa hepsi İslâm’ındır.”

Şimdi ilim, sanat, çalışkanlık, doğruluk gibi mallarımızı Avrupa’dan geri alıp, kahve, meyhane, bar gibi Avrupa mallarını da iade etmeye çalışacağız.

Tarihin şanlı devirlerini geri getirmek mümkündür. Yeter ki İslâmı bir bütün olarak ele alalım.

Prof. Dr. Philip K. Hitti, İslâm Tarihi isimli eserinin 178. sahifesinde diyor ki:

“Medine’ye hicret eden ve bunlara yardımcı olan Ensar, ümmet adını almaktaydı. Kan birliği değil de din ve iman birliği esas alınıyordu. Allah’ın emirlerini tatbik eden Resul’ü, bu bakımdan Allah’ın halifesi idi. Devlet başkanının yetki ve selâhiyetlerine sahip bulunuyordu. Kabile bağları, millî mensubiyet nazara alınmaksızın, herkes kardeş durumuna gelmişti. Bu toplulukta din adamı, dinî hiyerarşi ve dinî bir makam yoktu. Herkes Mescid-i Nebi’de namazını kılar, askerî hazırlıklar da burada yapılırdı. Namazda imamlık vazifesini gören, aynı zamanda ordunun başkumandanı idi. Bütün dünyadaki insanlara karşı, Müslümanlar kendilerini topyekûn müdafaa ederlerdi. Müslüman olmayan Araplar, İslâm topluluğunun dışında tutulduğu gibi, mazinin her türlü kötülüğüyle beraber, fuhuş, içki ve kumar da ayetlerle hukuk dışı bırakılmıştı. Behimiyatla ilgili şarkılara iltifat edilmezdi. Habeşistan’a hicret eden Cafer radiyallahu anh, Habeş Kralı Necaşi’ye durumlarını şöyle anlatmış: